

berettiget Medlem af en Arbejdsløsheds-kasse vilde være udelukket fra Understøttelse.

Man har derfor i § 2 optaget de samme Betingelser som fastsat i § 1, dog med Undtagelse af det i Arbejdsløshedslovens § 11 omhandlede Forhold (Tab af Understøttelsen paa Grund af Forseelser mod Kassen), der ikke kan komme til at foreligge for de her omhandlede arbejdsløse.

Da man ved Lovforslaget kun tilsigter at yde Hjælp til egentlige Lønarbejdere eller til andre Personer, der under deres Ledighed i hvert Fald er villige til at paatage sig almindeligt Lønarbejde, har man endvidere gjort det til en Betingelse, at den arbejdsløse skal være indtegnet som ledig ved et kommunalt Arbejdsanvisningskontor; man sikrer sig derved, at den paagældende selv har underkastet sig de for Lønarbejdere gældende Vilkaar, herunder Overtagelse af Arbejde, der anvises ham.

Da det maa anses for uretfærdigt, om arbejdsløse, der ikke har Udgifter til at sikre sig mod Følger af Arbejdsløshed, kunde opnaa lige saa stor Hjælp som Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, har man i Stk. 2 fastsat, at Hjælpen skal være lavere end den i § 1 fastsatte; da nogle Arbejdsløshedskasser kun yder Understøttelse for 6 Dage egentlig, har man endvidere ud fra samme Betragtning fastsat, at der ikke skal kunne ydes de i § 2 omhandlede arbejdsløse Understøttelse for Søndage.

Hvis de heromhandlede arbejdsløse ikke i større Omfang skal være henvist til at faa den i Henhold til denne Lov ydede Hjælp suppleret gennem Hjelpekasse eller Fattigvæsen, vil det imidlertid efter Ministeriets Mening være nødvendigt at fastsætte en Minimumsgrænse for den Hjælp, der skal ydes dem efter Loven. Man foreslaar derfor, at den daglige Hjælp ikke kan være mindre end to Tredjedele af det Understøttelsesbeløb, som de, hvis de var nydeberettigede Medlemmer af Arbejdsløsheds-kassen for det Fag, som de nærmest maa anses for at tilhøre, vilde kunne kræve af denne. Ud fra de samme Betragtninger, som er nævnt foran under Bemærkningerne til § 1, vil en Kommunalbestyrelse dog, naar særlige Forhold gør sig gældende for ugifte arbejdsløse under 21 Aar, kunne vedtage at yde dem en lavere Hjælp, der dog ikke bør kunne være mindre end Halvdelen af den Understøttelse, som de vilde kunne kræve af Fagets Arbejdsløsheds-kasse.

Til § 3.

For at tilvejebringe Ensartethed i Kommunernes Administration af Loven har man i Paragrafens Stk. 1 foreslaaet, at de *almindelige* Regler for Kontrol, Af-fattelse af Skemaer til Begæring om Hjælp m. v. skal fastsættes af Socialministeren, medens det ifølge Paragrafens Stk. 2 er overladt til de enkelte Kommunalbestyrelser at fastsætte de *særlige* Regler, der i øvrigt skønnes formaalstjenlige eller nødvendige ud fra lokale Hensyn.

Med Hensyn til de almindelige Regler, der af Socialministeren skal fastsættes for Kontrol, har man i selve Lovbestemmelsen angivet, hvori denne skal bestaa, og at Kontrollen i øvrigt mindst skal svare til den Kontrol, der skal føres af Arbejdsløshedskasserne med deres understøttede Medlemmer. Saadanne detaillerede Bestemmelser hører efter Ministeriets For- mening i og for sig nærmere hjemme i administrativt fastsatte Regler, men man har fundet det rettest at optage dem i selve Loven for derved at imødekomme de Indvendinger, der fra Venstres Side blev fremsat mod det i sidste Rigsdagssamling forelagte Lovforslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, fordi dette ikke fastsatte lovhjemlede Regler for Afkontrollering af de arbejdsløse.

Da Mødepligten er det eneste direkte Kontrolmiddel, man har til Konstatering af, at den understøttede virkelig er arbejdsløs, foreslaar man, at der som Regel skal stilles Krav om daglig Mødepligt i den almindelige Arbejdstid; Mødepligten alene kan imidlertid ikke altid betragtes som tilstrækkeligt Kontrolmiddel, idet det ikke afgiver Sikkerhed for, at vedkommende virkelig er uden Arbejde den Dag, han møder til Kontrol, og den maa derfor suppleres med andre Kontrolforanstaltninger; de nærmere Regler herom vil blive fastsat i de almindelige Regler paa Grundlag af de for Arbejdsløshedskasserne gældende Kontrolregler.

I Arbejdsløshedslovens § 21, Stk. 4, er det fastsat, at Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, der ikke opholder sig paa et Sted, hvor Kassen har Afdeling eller et af Direktøren anerkendt Kontrolsted, kun kan oppebære Understøttelse, naar der fra en stedlig Autoritet — eventuelt et dertil af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem — afgives Erklæring om, at den paagældende er arbejdsløs. Denne Bestemmelse, der har til Hensigt at indskrænke Muligheden for